Tunturikerho KAVTSI

Tunturikerho Kavtsin Koilliskairan talvivaellus

11-21.4.2003 Koilliskairan talvivaellus **Esa Tervonen**

Vaellussuunnitelmana oli hiihtää perinteinen UKK-puiston viikon lenkki. Säiden ja hiihtokelien haltia oli kuitenkin suunnitellut toisin. Lunta toki oli, mutta pitkään jatkuneet lämpimät ja kosteat säät olivat vieneet kantohanget. Kelkkaurankin upottaessa muutimme suunnitelmia päivittäin. Lopulta päädyimme tekemään päiväretken Luirolle ja aloittamaan paluumatkan Tuiskukurun tuvalta. Tuiskukuruun muistimme kuitenkin kipata puoli ahkiollista toimitettavaksemme annettuja terveisiä. Paluumatkalla hiihtelimme hieman vähemmän ja retkeilimme sitäkin enemmän. Ehkä välillä on paikallaan keskittyä itse asiaankin! Vaikka kiveliöön lähdetäänkin etsimään omaa rauhaa, täytyy todeta että vaelluksemme suolaksi muodostuivat tapaamamme mielenkiintoiset ihmiset. Sokosti jäi vielä haaveeksi, mutta Ampupäällä, Vintilätunturilla ja Kiilopäällä ihailimme upeita tunturimaisemia, poroja ja kiirunoita. Matkaa kertyi hieman yli 100 kilometriä, josta huomattava osa ilman ahkioita. Kuten lupailinkin oikein sopiva retki aloittaa talvivaeltaminen. Tosin kolmen hengen porukastamme kukaan ei ollut ensimmäistä kertaa pappia kyydissä. Lopuksi lainaan erästä retkeilijää, joka kertoi että Luirolla meininki oli niin kansainvälistä että suomalaisetkin puhuivat keskenään englantia.

Anja "Ahku" Pere, Juha "Petroli" Virkkunen ja Esa "E-P:n harharetket" Tervonen

11.4 Perjantai

Menomatka pohjoiseen tuntuu jo jokseenkin tutulta ja noudattaa vakiokaavaa. Kamat torstaina asemalle, perjantaina junalle, Topin ja Ritvan hyvästelyt, junaan, kamppeet hyttiin ja siiderille. Juttelua niistä näistä ja nukkumaan Anja alhaalle, Juha ylhäällä ja Esa välissä.

12.4 Lauantai

Aamuyöstä johonkin aikaan heräsin hillittömään meluun. Liekö ratatyömaa, vaiko niin, että junan kuljettaja ajaa aikataulua kiinni? Hieman unen saanti ongelmia, mutta sitten katkonaista unta aamuun saakka. Aamupalat omista eväistä. Juna saapuu aikataulussa Rovaniemelle, jossa käymme aamukahvilla, siirrämme ahkiot bussilaiturille ja ihmettelemme rikkojen kanssa hiihtämään aikovia. Olipahan tuolla Rovaniemellä jo Reittamonkin porukan ahkiot odottamassa noutajaansa. Bussimatkalla alkaa tihuuttelemaan vettä ja näkyy avoimena virtaavia puroja. Onkohan sohjoa, vaiko hankikantoa? Hieman ennen Rovaniemeä havaitsimme myös reissun ensimmäiset porot, olipas joukossa myös se valkoinen poro. Nuori tappisarvi. Nyt tankkaamme pyssykylässä ja matka jatkuu Kiilopäätä kohti.

Bussi oli ajallaan Kiilopäällä. Vielä ennen tunturikeskusta vaihdamme tienhaarassa tavarat bussista toiseen. Kiilopäällä välpättiin varusteita. Limuvaatteet ja muut romut kaappiin, ahkiot ja sukset menokuntoon ja baanalle. Hyvinhän siinä kävi! Tehtiin heti Esa Pekan harharetket ja käytiin puolessa välissä Muotkan tupaa. No sieltä palailtiin melkein Nilapään ladulle. Koska keli oli upottava, eka päivä ja kohta tulisi pimeä, päätimme jäädä Sivakkapuron varteen yöksi. Ainakin purosta sai sulaa juomavettä. Ei mitään toivoa kelkkaurien ulkopuolelle ellei tule pakkasta. No huomenna Suomuruoktua kohti. Näimme pari riekkoa tosi läheltä, Juha ehti melkein kuvata ne. Leirissä olimme hieman jälkeen kuuden ja toisen keittimen kanssa oli hieman ongelmia. Ei meinannut startata. No nyt toimii. Kello on 21.30 eli auringonlaskuaika 19.30 ei pitänyt paikkaansa. Nyt koisiin ja huomenna menoksi. Matkaa kertyi noin 4 km.

13.4 Sunnuntai

Aamulla heräsin hieman ennen kuutta, koska oli kovasti valoisaa. Pimeä taitaa tulla vasta 22 ja 5 on jo valoisaa. No mutta hyvinhän tuota sai vielä unenpäästä kiinni. Hyvin nukuttiin raikkaassa ulkoilmassa. Illalla alkoi onneksi tuulemaan ja oli sattunut teltta pitkittäin tuuleen, joten oli tosi kuiva telttayöksi. Aamutoimien jälkeen kun olimme lähdössä liikkeelle noin 9 maissa alkoi hieman tihuuttamaan, joten ei kuin ahkiot auki ja mateennahka niskaan. No onneksi sade ei yltynyt kovaksi ja kastellut likomäräksi. Hiihtelimme porokämpälle leiville ja siitä laavulle aterioimaan. Ennen laavua Nilapään rinteiltä kuului kiirunan ääni. Myös korpit kävivät moikkaamassa. Laavulla söimme ja keitimme tulilla kahvit. Laavulta Suomunruoktun majalle eksyimme varsinaiselta uralta sivuraiteille ja johan upposi. Oikea ura löytyi kuin löytyikin. Majalla tapasimme Riston ja kolme Espanjalaista, joilla tuntui olevan aika hurjia suunnitelmia minisuksilla ja pulkilla. Katsellaan mennäänkö telttaan nukkumaan vain ollaanko tuvassa yötä. Ai niin ainakin kolme kuukkelia kävi morjestamassa meitä. Aurinko paistelee nyt komeasti. Matkaa noin 13 km.

14.4 Maanantai

Aamulla oli hieman sumuinen ja utuinen keli. Vettäkin tihuutteli hieman. Espanjan eläjät eltasivat kämppää tuskassa. Olikin heillä kyllä märät kamppeet. Varusteina heillä oli pienet söpöt pulkat ja

ainakin kaksi paria minisuksia. Kaikenlaista! Matka oli kuulemma Hammaskodalle.

Kuukkelit vierailivat aamullakin. Matkalla nähtiin metso, pohjantikka ja riekkoja. Ennen Suomua oli aikamoinen lasku, mutta siitäkin vain selvittiin. Ai niin tuvalla kuuman lisäksi ensimmäiset heräsivät kello viideltä ja siitä sitten pikku hiljaa kaikki. Suomun ylittäminen olikin hankalampi homma ahkioiden ja suksien kanssa siltaa pitkin. Sitten hieman ihmettelimme menemmekö oikeaa vaiko vasenta reittiä. Valitsimme vasemman, mutta Vintiläojan varressa uran löytäminen olikin sitten jo toinen juttu. Löytyi sieltä lopulta humalassa ajettu kelkkaura. Suonenjoen perhe, isä, äiti ja tytöt 10 ja 12 vuotta seurailivat perässä. Ensin oli aikamoinen nousu. Anjalle laitoimme lumikengät jalkaan. Se helpotti kovasti mäen nousua. Kova mimmi tuo Anja ikäisekseen! Vihdoin ja viimein mäki loppui ja pääsimme paljakalle. Tiukkaa se teki, oli hieman tuiskuttanut ja ura meinasi hukkua kokonaan. No osattiin kuitenkin. Paljakalla alkoikin sitten upottaa. No pikku hiljaa taapersimme Tuiskukurua kohden. Ennen kurua olikin sitten aika tömäkkä lasku. Piti oikein ottaa sukset pois jalasta. Nyt ollaan mökillä, turistaan, tankataan ja pidetään sadetta. Sen verran upotti jo urallakin, että katsotaan mitä tehdään huomenna. Hiihdelläänkö päivärepuujen kanssa ja käydään Luirolla. Katsotaan, katsotaan. Matkaa taittui noin 13,5 km.

15.4 Tiistai

Olemme edelleen pehmeiden kelien 'vankina' Tuiskukurulla. No siitä huolimatta päivä ei ollut tylsä ollenkaan. Aamutoimien jälkeen hiihdimme Luirolle. Vastaan tuli vanhempi pariskunta suuntana Suomu, kaksi miestä suuntana Lankojärvi jos uraa löytyy ja neljän porukka matkalla Tuiskukurulle. Lisäksi Luirolla oli kolme Tšekki naista. Varusteina normaalit sukset ja pulkista tehdyt ahkiot. Aika moisia, tulivat juuri Sokostilta. Luirolle päästiin vaikka humpsahtelikin. Syötiin ja maattiin. Ajateltiin vielä käyntiä Raappanan kammille, mutta emme löytäneet uraa, joten palasimme Tuiskulle. Juhan kanssa jatkettiin saman tien itse kuruun. Sinne jäi Eilan terveisiä iso kasa. Nätti paikka. Syötiin Tuiskulla ja Anjan kanssa innostuttiin vihjeiden perusteella vielä huiputtamaan Ampupää. Upea keli, näkyvyys ja paikka. Pakasti hieman ja ylhäällä hanki kantoi. Alastulo olikin sitten kinkkisempi juttu. Hengissä selvittiin vaikka Anjalta katkesikin sauvasta remmi. No se korjattiin siimalla ja roudausteipillä. Toivottavasti kestää. Säätiedotus lupaili vesisadetta, toivottavasti oli väärässä. Nyt ollaan teltoissa Tuiskun pihalla pikku pakkasessa. Huomenna alkaa paluumatka. Matkaa kertyi noin 26 km ilman ahkioita reppujen kera.

16.4 Keskiviikko

Aamulla Tuiskukurussa oli kova säpinä. 4 porukka oli ilmeisesti upseereja ja mosuja, kun puolet nukkui varaus- ja puolet autiotuvassa. No me pihassa teltoissa. Yöllä sateli hieman, kuten nytkin leirissä. Hieman kostea yö kun tuuli loppui yöllä. Muutenkin rauhatonta, kun porukka ramppasi huussissa. Ovien pauketta ja hangen narinaa. Päästettiin pojat avaamaan uraa ja piakkoin Tšekki plikatkin ohittivat meidät. Alkuun kova nousu, sitten laskua ja suolta muu porukka oli mennyt meidän vanhalle jäljelle. Me jatkoimme suoraan. Vintilätunturin kohdalla pidimme paussin ja Juhan kanssa kipaisimme huipulla. Nätit maisemat, vaikkei hääppöinen tunturipahanen olekaan. Sitten laskettiin pää kolmantena jalkana Suomun sillalle ja tulipaikalle. Huoltokelkat ohittivat meidät, samoin kuin ulkomaalaisryhmä. Ranskalaisia ja muita Keski-Euroopan eläjiä. Nyt ollaan täällä parkissa, kengät ja sukat ihan märkänä. Ruuat on tehty ja syöty. Nyt maataan ja haistaan. Ai niin kotiinkin laitettiin viestiä, mutta eipä tuolla kukaan ehtinyt vastaamaan.

17.4 Torstai

Hiihdettiin telttaleiristä Suomulle. Purettiin ja lastattiin yksi reki lähtiessä. Lipsahtaa se joskus ammattimieheltäkin reki nurin. No onneksi henkilövahinkoja ei tullut. Palokärki huuteli aamulla kovasti ja rummutteli aina välillä puutakin. Taisi olla kevättä rinnassa. Suomulla käy kova kuhina, porukkaa menee ja porukkaa tulee. Tuvassakin on kaikki paikat täynnä. Yritettiin Juhan kanssa Tammakolle, 1 km jonkinlaista uraa ja 2 km umpihankea. Se otti 2 tuntia ilman ahkioita. Kovaa hommaa. Päätimme palata käymättä kodalla. No joskus toiste sitten. Keskiviikkona ja torstaina matkaa 14 km + 6 km.

18.4 pitkäperjantai

Nukuttiin huonosti Suomulla, kun joku oli aina kukkumassa, juomassa tai vessassa tai jotain muuta. Aamulla ihmettelimme kämpälle jätettyjen tavaroiden paljoutta. Paitaa, kuoritakkia, eväitä yms. Osa laitettiin porukan mukana Kiilopäälle. Kun kaikki olivat lähteneet, syötiin ja siivottiin kämppä. Kyllä ne ihmiset jättää uskomatonta roinaa kämpille. Sitten hiihdettiin laavulle. Siellä oli porukkaa konjakeilla enempi ja vähempi. Syötiin ja oltiin malleina turisteilla. Kyllä siinä kysyttiin moneen kertaan, että mikä tuo on ja mihin sitä tarvitaan? Kun saatiin syötyä, niin porkattiin Rautulammille päiväretkelle. Aluksi upotti, mutta sitten löytyi yllättävän kantava reitti. Raututunturin laelta soitettiin kotiin ja sitten laskettiin tuvalle. Oltiin juuri ennen miestä, joka lähti vähän ennen laavulta samaan suuntaan. Nyt ollaan laavulla ja katsellaan saadaanko mahdollisesti seuraa. Tulia ei ikävä kyllä voi tehdä kun tuulee laavun takaa. Huomenna nykäistään Kiilopäälle.

19.4 Lauantai

Eipä sitä olisi millään malttanut lähteä kiveliöstä pois. Heräiltiin siinä 9 maissa ehkä hieman ennen. Laitettiin aamiaista ja syötiin. Olisiko ollut joskus 11 korvilla kun lähdettiin takaisinpäin. Pysähdyttiin vielä pälvipaikalle ihailemaan tuntureita. Samoin porokämpällä istuimme pitkään. Haikein mielin saavuimme Kiilopäälle väenpaljouteen. Saunottiin ja kohta mennään syömään. Huomenna ehkä vielä Kiilopäälle.

Hinnaksi reissulle tuli matkoineen ja majoituksineen noin 200 euroa. Matkaa kertyi kaikkine koukeroineen noin 107 km.

sivun alkuun ▲

© Juhani Greinert päivitetty 01/30/2019 18:02:04

© Juhani Greinert päivitetty 06/25/2003 09:32:09

sulje ikkuna